

Sygnatura akt VI Ka 753/22

Warszawa, dnia 3 lutego 2023 r.

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

4 przy udziale Prokuratora: Prokuratura Rejonowa Warszawa Praga-Południe

5 po rozpoznaniu dnia 26 stycznia 2023 r. w Warszawie

6 sprawy W. Ł., syna (...), urodzonego (...) w O.

7 oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

8 M. W., syna Z. i I., urodzonego (...) w O.

9 oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k

10 na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonych

11 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

12 z dnia 25 stycznia 2022 r. sygn. akt IV K 227/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 uznaje oskarżonych za winnych tego, że w dniu 20 lutego 2010 r. przy ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu, wzięli udział w pobiciu R. O., w czasie którego zadawano mu ciosy w głowę i kopano po całym ciele, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk, w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12 skutkujących rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni, za co na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. skazuje ich, a na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk każdemu z nich wymierza karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 753/22	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 227/19.		
1.2 Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
1.		W. Ł.	Sytuacja majątkowa	Informacja e - (...) k.962
2.		M. W.	Dotychczasowa niekaralność	Karta karna - k.964
			Sytuacja majątkowa	Informacja e - (...) k.961
			Dotychczasowa niekaralność	Karta karna - k.963
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów	
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	Informacja e - (...) Karta karna	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i organy, nie będąc kwestionowane i nie budząc żadnych wątpliwości.
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżeni W. Ł. i M. W., działając wspólnie i w porozumieniu spowodowali u pokrzywdzonego R. O. skutek określony przepisem art. 157 § 1 k.k., a w konsekwencji bezzasadne przypisanie im popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k., podczas gdy w okolicznościach niniejszej sprawy nie jest możliwe ustalenie, który z oskarżonych doprowadził do powstania skutku z art. 157 § 1 k.k. co uzasadniało uznanie oskarżonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	za winnych popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
Apelacja prokuratora była zasadna i zasługiwała na uwzględnienie. O ile Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego, w trakcie którego stosowano wobec niego przemoc, a które spowodowało powstanie u niego obrażeń ciała, o tyle błędnie uznał, że wyczerpali swoim zachowaniem znamiona czynu z art. 157 § 1 kk. W sytuacji, kiedy nie wiadomo, który z nich zachowywał się w dany sposób, w szczególności zadał określone ciosy i kopnięcia, a co za tym idzie spowodował określone obrażenia, należało zastosować art. 158 § 1 kk. Powyższe potwierdził Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 52/13 stwierdzając, że przestępstwo stypizowane w art. 157 § 1 kk można przypisać wyłącznie takiemu sprawcy, którego działanie spowodowało konkretne urazy, a te z kolei wywołały konsekwencje określone w tym przepisie. Tymczasem czyn z art. 158 § 1 kk wymaga jedynie narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157 § 1 kk. Taki skutek nie musi zatem nastąpić. Ważne, żeby zachowanie napastników powodowało takie zagrożenie. Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 października 2020 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 349/19, przepis	

art. 158 KK stanowi namiastkę odpowiedzialności zbiorowej. Quasi odpowiedzialność zbiorowa przejawia się tym, że sprawca odpowiada na podstawie tego przepisu niezależnie od tego, czy to właśnie jego zachowanie stanowi o niebezpieczeństwie dla życia i zdrowia oraz czy można mu przypisać zadanie uderzenia powodującego uszczerbek na zdrowiu, lub utratę życia. Przyjmuje się, że nie jest nawet konieczne udowodnienie, że w trakcie pobicia sprawca zadał cios, uderzenie, a wystarczające jest świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem innego człowieka, lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi, lub grupie osób. Wprawdzie w przypadku ustalenia, że konkretny sprawca zadał konkretne uderzenia czy kopnięcia, powodując konkretne obrażenia ciała, powinno to znaleźć odzwierciedlenie w kumulatywnej kwalifikacji prawnej poprzez przyjęcie przykładowo art. 158 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, jednak w niniejszej sprawie byłoby to bezzasadne.

Zgromadzony materiał dowodowy, w tym zeznania pokrzywdzonego i wyjaśnienia oskarżonych, nie pozwalał na przyjęcie spowodowania urazu głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12 przez konkretnego oskarżonego lub oskarżonych, ale działających w tym zakresie osobno, a nie wspólnie i w porozumieniu. Zważywszy na ilość, rodzaj i rozległość obrażeń ciała uderzeń i kopnięć musiało być co najmniej kilka. Chociaż oskarżony M. W. przyznał się do uderzenia pokrzywdzonego w twarz, jednak z uwagi na późniejszy przebieg wydarzeń, gdzie przemoc była kontynuowana, nie wiadomo

czy to konkretne zachowanie spowodowało konkretne obrażenia. Tym bardziej, że wątpliwym jest, żeby uraz głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12 powstał jednocześnie. Wielce wątpliwym jest także, żeby oskarżony W. Ł. nie stosował wówczas żadnej przemocy. Tym bardziej, że poszedł do pokrzywdzonego nie dlatego, żeby z nim porozmawiać, ale policzyć się za to, że ten spowodował interwencje Policji i przedwczesne zakończenie imprezy urodzinowej, jak również w sposób obraźliwy wypowiadał się o nim, jego dziewczynie i jej gościach. W tym miejscu wskazać należy, że dla przypisania sprawcy udziału w pobiciu wystarczające jest, że znajdował się na miejscu zdarzenia i współdziałał z innym lub innymi, utożsamiając się z popełnianym przestępstwem. Potwierdził to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 lipca 2020 r. w sprawie o sygn. akt IV K 268/20, stwierdzając że przepis art. 158 § 1 kk nie określa sposobu udziału w pobiciu, co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania uczestników pobicia, a w jej ramach również każdy środek użyty do ataku na inną osobę (inne osoby), jeżeli wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk.

W momencie pojawiania się oskarżonego M. W., który na wstępie bezspornie uderzył pokrzywdzonego w twarz, a ten po chwili znalazł się na podłodze w przedpokoju swojego mieszkania, oskarżony W. Ł. nie powstrzymał swojego kolegi i nie oddalił się stamtąd, tylko pozostał na miejscu. Skoro tak, to świadomie i dobrowolnie

czasie którego zadawano mu ciosy w głowę i kopano po całym ciele. Nie potrzeba żadnych wiadomości specjalnych, żeby ocenić, że zachowanie takie może - choć nie musi - spowodować uszczerbek na zdrowiu. Właśnie owa możliwość wystąpienia uszczerbku stanowi znamię typu, o którym mowa w art. 158 § 1 kpk, a nie samo jego wystąpienie. Powyższe potwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 czerwca 2021 r. w sprawie o sygn. akt IV KK 223/21. Zważywszy na to, że w wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12 skutkujących w dodatku rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni, to wymagane tu narażenie nie budziło żadnych wątpliwości. Przy czym, co oczywiste, nastąpienie takiego skutku nie dekompletuje znamion czynu z art. 158 1 kk, a jedynie dodatkowo potwierdza owo narażenie. Powyższe potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt IV KK 133/18.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonych W. Ł. i M. W. za winnych popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. i wymierzenie im kar grzywny w wymiarze po 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.

Z opisanych wyżej względów wniosek był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie. W związku z

tym Sąd Okręgowy sporządził nowy, odpowiedni do ostatecznie przyjętej kwalifikacji prawnej, opis czynu, wymierzając każdemu z oskarżonych karę, których rodzaj i wysokość niczym nie różniły się od uprzednio orzeczonych.

Lp.	Zarzut	
	Obrońca oskarżonych zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: 1. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności przejawiających się w: - niezasadnym odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych W. Ł. i M. W. w zakresie przebiegu starcia z pokrzywdzonym w tym, iż to oskarżyciel subsydiarny pierwszy zaatakował oskarżonego W. Ł., który nie zadawał mu żadnych ciosów a drugi oskarżony w obronie kolegi uderzył pokrzywdzonego, w sytuacji gdy te wyjaśnienia były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały, a nadto znajdowały one potwierdzenie w zeznaniach świadka M. Z..- niezasadnym odmówieniu wiarygodności zeznań świadka M. Z., która w szczegółowy sposób opisała przebieg zdarzenia a jej zeznania były konsekwentne, logiczne, spójne i potwierdzały wyjaśnienia oskarżonych, że to W. Ł. został pierwszy zaatakowany przez pokrzywdzonego, który go szarpał a	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

oskarżony ten nie był napastnikiem ani uczestnikiem pobicia.

- obdarzeniu wiarygodnością zeznań oskarżyciela subsydiarnego R. O., w sytuacji, gdy zeznania te były niespójne, niekonsekwentne i wzajemnie sprzeczne.

2. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, tj. art. 170 § 1 pkt. 5) k.p.k. a contrario poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonych o powołanie biegłego z zakresu ortopedii na okoliczność czy obrażenia ciała jakie doznał pokrzywdzony R. O. skutkowałą rozstrojem zdrowia na okres poniżej czy powyżej 7 dni biorąc pod uwagę dokumentację medyczną zawartą w aktach oraz opinie pisemne i ustne wydane w sprawie

co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania, iż obrażenia ciała doznane przez oskarżyciela trwały powyżej 7 dni, podczas gdy dwie opinie wydane przez biegłych lekarzy były zasadniczo sprzeczne i nie jednoznaczne, wobec czego nie można było uznać za Sądem, iż wniosek ten zmierzał wyłącznie do przewlekłości postępowania jak również, iż materiał dowodowy był tym zakresie wystarczający i należy dokonać jego logicznej analizy, zaś kolejne opinie biegłych niczego nie wyjaśniają, a jedynie zaciemniają sprawę.

3. mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, błąd w ustaleniach faktycznych poprzez zasadne przyjęcie, że dowody zgromadzone w sprawie pozwalają uznać, iż oskarżony W. Ł. i M. W. działając wspólnie i w porozumieniu poprzez uderzenia R. O. rękami po głowie, pięściami w twarz oraz

	kopiąc po ciele spowodowali u niego obrażenia ciała skutkujących rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni, to jest popełnienia czynu art. 157 § 1 k.k, podczas gdy prawidłowo oceniany materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonych, zeznania świadków jak również dowód z opinii biegłych sądowych nie pozwala na przyjęcie sprawstwa oskarżonych w takim zakresie, a działanie oskarżonego M. W. polegające na uderzeniu pokrzywdzonego i przewróceniu się z nim, zostało podjęte celu obrony i ukierunkowane było na odparciu ataku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia W. Ł., co powinno skutkować uznaniem, iż oskarżony W. działał w warunkach obrony koniecznej tj. art. 25 § 1 k.k.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
Apelacja obrońcy oskarżonych była bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Nie powtarzając obszernej argumentacji przytoczonej przy ocenie zarzutu zawartego w apelacji prokuratora, która zachowała tu swoją aktualność, wskazać należy, że w zakresie przyczyn zdarzenia, w trakcie którego oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego, w trakcie którego stosowano wobec niego przemoc, a które spowodowało powstanie u niego obrażeń ciała, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i trafnych ustaleń faktycznych. Wprawdzie to pokrzywdzony wzywał Policję i doprowadził do przedwczesnego zakończenia imprezy urodzinowej,		

jak również obraźliwie wypowiadał się o oskarżonym W. Ł., jego dziewczynie i jej gościach, co znalazło odzwierciedlenie przy wymiarze kary, jednak to on udał się do niego i będąc wzburzony chciał się z nim policzyć. I choć nie można wykluczyć, że doszło wówczas pomiędzy nimi do szarpaniny, jest to nawet bardzo prawdopodobne, to bezdyskusyjnym jest, że wraz z oskarżonym M. W., który dołączył do oskarżonego W. Ł., wzięli udział w pobiciu pokrzywdzonego. Zaistniała sytuacja z pewnością nie może być rozpatrywana pod kątem obrony koniecznej z art. 25 § 1 kk. Żaden z oskarżonych nie stwierdził, żeby pokrzywdzony któregoś z nich uderzył czy kopnął, a nawet usiłował to zrobić. Tyczy się to zwłaszcza oskarżonego W. Ł., który według niego, oskarżonego M. W. i świadka M. Z. miał się znaleźć w niebezpieczeństwie. Mogło to być co najwyżej wzajemne szarpanie się, które z pewnością nie stanowiło realnego i poważnego zagrożenia, a co za tym idzie nie wymagało natychmiastowego przeciwdziałania. W dodatku środkami, jakie zastosowano, a jakie spowodowały obrażenia ciała pokrzywdzonego w postaci urazu głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12. Co znamienne, a o czym już wskazano wyżej, żaden z oskarżonych nie doznał obrażeń ciała, a co za tym idzie nie posiadał związanej z tym dokumentacji medycznej, w tym obdukcji. Żaden nie złożył też zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez pokrzywdzonego.

Sąd Okręgowy dostrzegł, że im dłużej trwało postępowanie tym bardziej zmieniały się zeznania pokrzywdzonego, co należy tłumaczyć przede wszystkim

upływem czasu i naturalnym procesem zapominania, ale też negatywnymi emocjami związanymi z osobami oskarżonych i przedłużającym się procesem. W związku z tym dochodziło do sytuacji, w których pokrzywdzony zniekształcał pewne okoliczności, a inne wyolbrzymiał. Niemniej, kluczowe były tu jego relacje złożone w postępowaniu przygotowawczym i pierwszym postępowaniu sądowym. Ponadto kluczowe okoliczności zaistniałego zdarzenia były de facto niezmiennie. Wyjaśnienia oskarżonych w przeważającej mierze pozostawały w sprzeczności z tymi depozycjami, będąc też nielogiczne. Tyczyło się to zwłaszcza twierdzeń, że po uderzeniu pokrzywdzonego przez oskarżonego M. W. obaj oskarżeni oddalili się, nie atakując go w żaden sposób. Gdyby tak było, to pokrzywdzony nie doznałby tak rozległych obrażeń ciała. Świadek M. Z., na którą powołał się obrońca oskarżonych zarejestrowała jedynie początkowy fragment tego zdarzenia, kiedy nie było jeszcze oskarżonego M. W.. Ponadto raz, że miała oczywisty interes w zeznawaniu na korzyść oskarżonych i zarazem niekorzyść pokrzywdzonego. Dwa, że nie widziała wszystkiego, a przede wszystkim kluczowego momentu, kiedy do oskarżonego W. Ł. dołączył oskarżony M. W., uderzając pokrzywdzonego w twarz. Jak już wyżej była mowa, nie można wykluczyć, że pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym W. Ł. do szarpaniny. Była to jednak sytuacja poprzedzająca pobicie, o którym mogła być mowa dopiero po pojawieniu się drugiego sprawcy. Co zaś się tyczy oceny obrażeń ciała, których doznał pokrzywdzony, to z uwagi na przyjęcie art. 158 § 1 kk, gdzie skutkiem jest samo narażenie,

a nie konkretny uszczerbek nie miało to żadnego znaczenia. Tym bardziej, że żadnemu z oskarżonych nie przypisano dodatkowo czynu art. 157 § 1 kk.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonych od przypisanego im czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych wyżej względów wniosek był niezasadny i nie zasługiwał na uwzględnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		

1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Opis czynu i kwalifikacja prawna.		
Zwięźle o powodach zmiany.		
Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 uznał oskarżonych za winnych tego, że w dniu 20 lutego 2010 r. przy ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu, wzięli udział w pobiciu R. O., w czasie którego zadawano mu ciosy w głowę i kopano po całym ciele, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk, w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, nosa, kręgosłupa szyjnego i zębów 21 i 12 skutkujących rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni, za co na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. skazał ich, a na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk każdemu z nich wymierzył karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 20 złotych każda. Pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
W. Ł. M. W.	III	Mając na uwadze orzeczenie wobec oskarżonych nawiązek na rzecz pokrzywdzonego i zwolnienie ich od kosztów w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, zwolniono ich od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rzecz Skarbu Państwa.
7. PODPIS		

0.11.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 25 stycznia 2022 r. w	

	sprawie o sygn. akt IV K 227/19.		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

0.11.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonych
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 227/19.

0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana